

Základní principy distančního vzdělávání¹

- **Princip sebevzdělávání:**
 - vlastní volba, kdy, kde a co studovat,
 - didakticky zpracované učivo,
 - důraz na samostatnost studujícího.
- **Princip individualizace:**
 - individuální plán studia,
 - individuální tempo,
 - komunikace studující–tutor,
 - psychologická pomoc,
 - motivace a remotivace.
- **Princip interaktivity:**
 - malé dávky učiva a možnost rychlé zpětné vazby,
 - kontrolní otázky,
 - testy s okamžitým vyhodnocením.
- **Princip využití multimédií:**
 - různé způsoby a prostředky prezentace učiva,
 - zapojení smyslů,
 - zprostředkování efektivní komunikace.

V distančním studiu (viz obrázek) je kladen důraz na autonomii studujícího, ale studující není „pravým“ samoukem, protože má distanční pedagogickou podporu tutora. Celý systém je připraven tak, že ovlivňuje postup a částečně i tempo studujícího (např. studijní opory suplují učitele v dávkování a návaznosti učiva, jsou dány termíny úkolů apod.).

V ideálním případě by mělo distanční vzdělávání těžit z výhod samostudia i studia řízeného pedagogem.

¹ Zdroj: ROHLÍKOVÁ, L., VEJVODOVÁ, J. *Vyučovací metody na vysoké škole*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, a.s., 2012, 281 s. ISBN: 978-80-247-4152-9 (úryvek z kapitoly 3 – Distanční vzdělávání a e-learning na vysoké škole). E-book ke stažení: <https://www.grada.cz/vyucovaci-metody-na-vysoke-skole-6818/>